RUFOR UFO

11

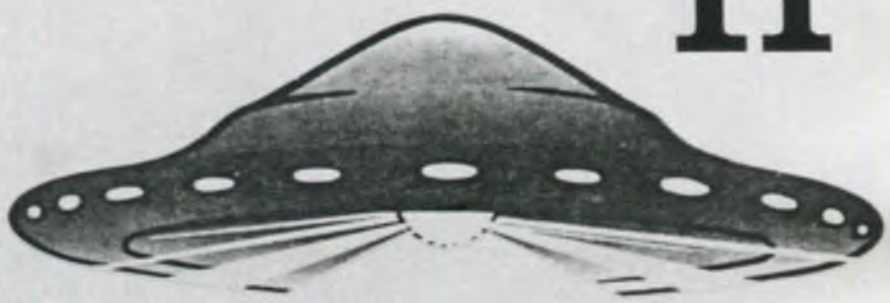

Vol. 3, Nr. 1, ianuarie - februarie 1981.

UFO

VOL. 3 Nr. 1 1981

SUMAR

- OMENIREA SUPRAVEGHEATĂ .....pag. 3
  de Ing. Tiberiu A. Topor
- DE LA PALEOASTRONAUTICĂ LA O.Z.N. .....pag. 5
  de Mihai H. Danciu
- CAZUL TRAVIS WALTON (II) .....pag. 11
  trad. în rom. Sorin Lazăr-Benclidi
- ANCHETE ... PE VALEA PRAHOVEI .....pag. 15
  de Augustin Moraru
- DIN ARHIVA R.U.F.O.R : MEDIAŞ - 1968 ŞI SIGHETUL MARMAŢIEI (JUDEŢ MARAMUREŞ) - 1973 .....pag. 17
- OZN OBSERVAT DEASUPRA UNEI FERME DIN COLUMBIA .....pag. 19
  trad. în rom. Sorin Lazăr-Benclidi
- INFORMAŢII .....pag. 23

The Aliens in the Walton Case.

" GUVERNUL ŞTIE CE SÎNT FARFURIILE, DAR SE TEME DE O PANICĂ DACĂ REVELĂ FAPTELE."

Dr. F. Halstead

(astronom la Observatorul Darling, Duluth, Minnesota S.U.A.)

****

RUFOR

FORUM

1981

VOL. 3, NR. 1 , 1981

OMENIREA SUPRAVEGHEATĂ

Cu prilejul unei recente vizite în U.R.S.S efectuată la sfîrşitul anului trecut şi terminată în ianuarie anul curent, am avut ocazia - între altele - de a vizita la Moscova o expoziţie franceză de tapiserie.

Ocazia a fost unică şi, urmărind cu viu interes exponatele, privirea mi-a fost atrasă de celebra tapiserie de Bayeux care înfăţişa, între alte scene, una de observare a unei comete, purtînd o inscripţie :"ISTI MIRANT STELLA"(Aceştia privesc o stea). Feţele oamenilor erau crispate, poate de mirare, poate de teamă... Aceasta m-a determinat să scriu articolul de faţă.

Intr-adevăr, omul din adîncurile istoriei sale, care s-a perpetuat pînă azi prin tradiţii orale, apoi în ultima perioadă scrise, a simţit nevoia de a fi condus. El îşi dădea seama că este slab în faţa naturii. Abia acum el se poate socoti stăpînul ei.

Dar să revenim la trecutul îndepărtat.

Odată cu achiziţionarea facultăţii de a raţiona, omul a ieşit din animalitate şi s-a supus, după ce a văzut că nu poate supravieţui singur, unui clan. Astfel, a apărut o societate primitivă, care apoi s-a organizat. Numeroase rase au dispărut, precum omul din Neanderthal, care nu era suficient de adaptat, fiind înlăturat de omul din Cro-Magnon, spre a nu indica decît ultima perioadă, dinaintea marilor glaciaţiuni , ştiut fiind că omul ca specie a apărut în Africa şi Asia.

Apărînd tradiţiile, ele s-au cristalizat la civilizaţiile zise ale "marilor rîuri", dintre care cea mai cunoscută este cea sumeriană. De la aceasta au fost preluate tradiţii complicate, mai ales de către popoarele orientului apropiat, între care şi Evreii. Şi, iată că ajungem la ultima perioadă, cea a tăbliţelor scrise. Evreii au preluat tradiţia şi au creat monoteismul, o măsură de supravieţuire aş zice. Astfel a apărut termenul de "Dumnezeu".

In cadrul "Statului Universal" imaginat de evrei, rolul suprem îl are conducătorul, Dumnezeu, numit însă (stupoare !) ELOHIM.

O proiecţie a lui ELOHIM (Vedenie) apărută oamenilor a fost denumită IAHVEH ELOHIM sau

"Stăpînul Dumnezeu". Era deci o organizaţie statală în "piramidă", de care oamenii se pare că aveau nevoie. Bineînţeles, că într-o asemenea organizaţie au apărut şi disensiuni (vezi disputa cu Lucifer).

Dar să analizăm mai amănunţit cuvîntul "Elohim". Morfologia sa studiată a dat următorul rezultat :

1. "CEI care sînt legaţi printr-un jurămînt".
2. "CEI CARE SINT DINTR-UN LOC NECUNOSCUT".
3. "CEI care incantează şi fascinează lucruri".
4. "Tăcere", "linişte", "pauză",
5. "Marea cea mare", "marele rîu".
6. "Măreţia din Apus", "Măreţia dinspre Apus"

Prin urmare, pluralul care reiese din forma cuvîntului ("-IM") redă sensul unui "consiliu de conducere", deci a unei organizaţii conducătoare din care făceau parte cîţiva aleşi, cu statut de egalitate.

Cercetînd mai departe cartea de căpătîi, "Cartea cărţilor", Biblia poporului evreu, preluată de Creştini sub denumirea de "Sfînta Scriptură" partea denumită "Vechiul Testament", la cartea : Geneza (Facerea) sau Intîia carte a lui Moise" cu subtitlul "Vremurile străvechi de la facerea Lumii pînă la Avraam", la capitolul 1 versetul 26, la paragraful "Vieţuitoarele pămîntului", se află textul următor : "... Să FACEM om după chipul NOSTRU, după asemănarea NOASTRĂ !...", ceea ce confirmă cele afirmate mai sus.

Revenind, IAHVEH reprezintă "existenţa descendentă"(în sensul de "coborîtă") sau "forma coborîtă" A...(a cuiva sau a cîtorva). In context cu cuvîntul ELOHIM, cuvîntul IAHVEH conferă lui ELOHIM respectiv grupului conducător, o proiecţie mai joasă, mai apropiată a sa, într-o formă personală, capabilă de a fi atinsă, o formă cu care se poate comunica şi care poate fi văzută.

Dar cum a apărut şi de unde vine acest grup conducător ?

Citind cu atenţie Biblia şi alte lucrări, precum "evangheliile gnosticilor", adică versiunile considerate "eretice" şi condamnate de diferitele sinoade ecumenice, precum şi de o serie de hotărîri ale tribunalelor catolice şi ortodoxe, pînă în Evul Mediu, care au culminat cu excomunicarea protestanţilor în Apus şi cu a bogomililor în Răsărit (respectiv de către catolici şi ortodoxi, cele două mari grupări creştine), considerînd şi complicitatea ocultă a Islamului din primele era, cînd califul Omar a ordonat în anul 604 distrugerea bibliotecii din Alexandria (care între altele conţinea multe şi nepreţuite informaţii la problema cercetată şi care, din păcate, în loc să lumineze minţile contemporanilor şi urmaşilor a furnizat calorii pentru băile publice şi pentru libaţiile musulmanilor timp de şase luni de zile !) - ne dăm uşor seama de ÎNGROZITOAREA CONSPIRAŢIE pusă la cale de conducătorii omenirii, şi care s-a perpetuat pînă azi, DE A ASCUNDE ADEVĂRUL.

Si acest adevăr este simplu : CIVILIZAŢIA NOASTRĂ ARE O ORIGINE EXTRATERESTRĂ.

De ce ţin şi astăzi în dosare secrete vizitele extratereştrilor ?

De ce numai o elită de savanţi şi militari sînt familiarizaţi cu problemele OZN-istice ?

De ce numai anumitor astronomi li se admite accesul la date OZN-istice ?

De ce se ridiculizează toate cercetările OZN-istice ?

De ce se tem oamenii să vorbească deschis ?

Vom analiza această problemă majoră în numerele ce urmează.

Ing. Tiberiu A. Topor

Reprezentant APRO,GEOS,TUFOIC,UFOQ,CEAFI

THE ANCIENT ASTRONAUT ZONE

A cave drawing entitled "The Great Martian God" was found in the Sahara desert.

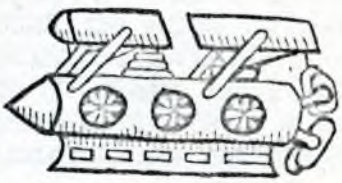

DE LA PALEOASTRONAUTICĂ LA O.Z.N.

"Au venit oameni din cer şi alţi oameni au fost ridicati de pe pămînt şi duşi în cer. Oamenii căzuţi din cer au rămas vreme îndelungată pe Pămînt după venirea Fiului lui Dumnezeu".

(Manuscrisele de la Marea Moartă)

Putem oare afirma că Terra a fost vizitată de fiinţe inteligente de pe alte planete ? Avem oare dovezi că asemenea vizite au influenţat în mod cert evoluţia civilizaţiei noastre ? De unde veneau şi cum arătau aceste fiinţe ?

Acestea sînt numai o parte din marile întrebări care au apărut de cînd omul a început să brăzdeze cu rachete spaţiul cosmic din apropierea Terrei.

Acum mai bine de 20 de ani, doi autori ai traducerilor cărţilor scrise de Charles Fort (1), le-a venit ideea de a cerceta o serie de alte date cu privire la aşa zisa influenţă "din afară" asupra civilizaţiei umane. Urmarea acestor cercetări a luat naştere o tulburătoare lucrare intitulată "Le matin des magiciens" (Dimineaţa magicienilor -Paris 1960) în care cei doi autori, Jacques Bergier şi Louis Pauwels, ne atrag atenţia asupra unor evenimente stranii care au influenţat într-un mod cît se poate de direct evoluţia speciei umane.
A fost primul semnal dat pentru ca o serie de lucrări antice să fie cercetate sub o altă optică decît s-a făcut pînă în prezent.

Intr-un foarte scurt timp, succesul literar şi noua pasiune de cercetare a istoriei omenirii noastre, lansată de Pauwels şi Bergier, a dus la apariţia unei pleiade de autori care si-au dedicat o mare parte din timpul lor dezlegării acestor enigme date aproape uitării. Dintre acestia vom aminti pe Robert Charroux (2), Erich von Däniken (3), Paul Thomas (4), Peter Kolosimo (5) şi Alexandr Kasanţev (6). Aceşti autori, în lucrările lor au căutat să răspundă la acele întrebări pe care le-am formulat la începutul acestui articol. In ce măsură au reuşit să influenţeze cercetarea ştiinţifică nu putem să ne pronunţăm deocamdată. Cert este faptul că datorită acestor idei neconformiste, pentru acest început de secol al cuceririlor cosmice, asistăm la naşterea a două curente diferite, unul susţinînd cu tărie vechea tradiţie ştiinţifică pe cînd celălalt îmbrăţişează noile teorii, revoluţionare în aparenţă, postulînd ideea că fiinţa umană îşi are originea legată de evoluţia materiei în Cosmos, OMUL nefiind

singura fiinţă raţională din Univers !

Paleoastronautica este denumirea dată de aceşti autori "ştiinţei" care vrea să dovedească întregii lumi că Pămîntul nu este singura planetă locuită de fiinţe inteligente, că în Univers există o serie de civilizaţii care încă din foarte îndepărtate timpuri au luat contact cu fiinţele umane terestre. Urmarea acestui contact a dus omenirea pe un drum bine definit, un drum de ascensiune epistemologic.

Dacă astronomia modernă nu contestă existenţa acestor civilizaţii, nu acelaşi lucru se întîmplă cînd este vorba despre aşa zisele călătorii interstelare şi contacte cu civilizaţii extraterestre din preistorie. Viziunea ştiinţei actuale se bazează pe o logică pur antropocentristă şi uită că, dacă în sec. XX asemenea călătorii nu sînt de conceput - gîndindu-ne la distanţele uriaşe ce despart sistemele solare în galaxii - nu acelaşi lucru va fi poate în sec. XXX, cînd foarte multe concepte despre spaţiu şi timp vor fi modificate, ca urmare noilor descoperiri ce se vor face.

Autorii menţionaţi mai sus, ne atrag atenţia în primul rînd asupra unor texte antice cum ar fi cele din Biblie, Vedele indiene, Cabala, miturile celţilor, grecilor, romanilor şi cele ale orientului. Dacă analizăm aceste texte cu atenţie vom descoperi o serie de informaţii cu caracter cosmic de strictă actualitate (!) cum ar fi călătoria în spaţiul cosmic, imaginea Pămîntului sau a altor planete văzută în spaţiul cosmic sau tulburătoarea ipoteză a dilatării timpului.

Adversarii paleoastronauticii susţin cu tărie că aceste informaţii sînt datorate fanteziei omului din antichitate, care visa să zboare prin spaţiul aerian ca păsările sau în Cosmos precum cometele. Un asemenea raţionament ni se pare simplist şi dezarmant totodată, el neputînd explica relaţia ce a apărut între fiinţa umană raţională şi Cosmos, relaţie determinată de apariţia nenumăratelor religii.

- Poemul indo-tibetan „Saramaranganasutradhara" descrie un „car cerest" pe bază de reacţie a unui motor cu mercur. Urmînd riguros indicaţiile acestei mitografii se realizează de fapt imaginea unei astronave.

Textele antice analizate sînt departe de fabulaţie, ele ne prezintă o serie de experienţe autentice, care seamănă foarte mult cu ceea ce se întîmplă în plin secol XX, acele contacte cu OZN-uri şi entităţi extraterestre ! Desigur, scepticismul oamenilor de ştiinţă şi în această direcţie lasă mult de dorit, fapt că progresul omenirii este încetinit, pasul făcut în spaţiul cosmic este prea mic pentru a ne putea mulţumi.

Să ne întoarcem la unele aspecte stranii descrise de unii autori antici anonimi sau cunoscuţi. Vom observa că în acele timpuri pe planeta noastră au existat concomitent fiinţe umanoide care se deosebeau prin comportament sau sub aspectul dezvoltării lor din punct de vedere social şi tehnologic.

Conform tradiţiei istoriografice omul, ca fiinţă raţională terestră, se afla în plină epocă de piatră sau cea a bronzului cînd a avut loc un prim şoc psihic care a direcţionat gîndirea unora de la concepte pur terestre la concepte cosmice învăluite în plin mister. Urmele acestui "impact" au fost înregistrate de diverşi martori oculari sub forma unor inscripţii sau desene pe pietre, stînci sau deseori pe pereţii peşterilor, care serveau fie ca locuinţă, fie ca loc de refugiu. În acest sens, putem aminti frescele din Val Camonica (Italia), Fergana (URSS), Santa Barbara (SUA), desenele de pe stîncile din Tassili sau sigiliile babiloniene sau feniciene, care sînt numai o mică parte din documentele unei perioade din preistorie în care ne sînt înfăţişate personaje ciudate, fiinţe denumite zeităţi, care zburau prin spaţiul aerian sau cosmic cu ajutorul unor aparate de zbor.

In psihicul omului primitiv aceste fiinţe au creat o stare de teamă şi nesiguranţă prin comportamentul lor. In textele antice ale indienilor, cum ar fi cele din Ramayana, Mahabharatha, Drona Parva, Samarangana Sutradhara, Chatotrachabadma, Karma Parva, descoperim o serie de detalii cu privire la aparatele pe care le foloseau în obişnuit "zeii" coborîţi pe pămînt. Iată cîteva extrase din Ramayana :

"Vimanele (maşini zburătoare) aveau forma unei sfere şi navigau în aer prin efectul râsa (mercur) care stîrnea un mare vînt propulsor.

"Oamenii îmbarcaţi pe Vimane puteau astfel să parcurgă mari distante într-un timp minunat de scurt.

"Vimanele se conduceau după voinţa pilotului, zburînd de jos în sus, de sus în jos, înainte sau înapoi, după dispunerea motorului şi înclinaţia sa."

Acest text a atras în mod deosebit pe unii specialişti în ceea ce priveşte modul de funcţionare a vimanelor cît şi utilizarea mercurului drept combustibil. In zilele noastre ideea folosirii mercurului este atribuită programelor spaţiale; încă din 1970 cînd s-a folosit pentru prima oară propulsoare ionice, care funcţionau prin ionizarea vaporilor de mercur.

Manura Chatotrachabadma ne descrie cum erau îmbrăcate fiinţele care urcau în vimane. "Aceşti războinici treceau de la veşmintele foarte strînse pe corp la altele din combinezoane speciale şi toţi purtau pe cap căşti care se sprijineau pe umerii lor."

Este foarte clar că asemenea texte ne descriu fapte reale şi nu plăsmuiri ale cronicarilor acelor vremi ! Ceea ce ne izbeşte în mod profund este că multe din aceste descrieri seamănă cu cele din zilele noastre care aparţin în exclusivitate fenomenului OZN.

Intîlniri cu obiectele zburătoare ale "zeilor" au loc şi în alte părţi ale lumii antice. Un document remarcabil este cel din perioada lui Tutmoses III (1504 - 1450 î.e.n.) în care ne este descris un adevărat "val" de obiecte zburătoare, care au înspăimîntat armatele faraonului. Aceste obiecte au fost denumite "inele de foc". Documentul menţionat a fost descoperit de profesorul italian Alberto Tulli care l-a tradus publicîndu-l în revistele de specialitate.

Iată şi cîteva exemple din lumea babilonienilor care ne va familiariza cu contactul "extraterestru".

Mitul lui Etana - povestea unui păstor care s-a "urcat la cer" pe aripile unui "vultur". Povestea este tulburătoare pentru cei ce vor descoperi o serie de coincidenţe stranii cu călătoriile cosmice ale acestui sec. XX. "Vulturul" lui Etana este mai degrabă un monstru metalic decît o fiinţă din carne şi oase, ceea ce ne face să credem că "vulturul" este doar un simbol al unei nave cosmice. (Interesantă este analogia între "vulturul" lui Etana şi numele dat modulului lunar al primei misiuni de coborîre pe Lună a echipajului Apollo 11 - "Eagle" (Vultur).

Ciudată este relaţia dintre Etana şi "Vultur" (nava spaţială), descrierea etapelor părăsirii Pămîntului, care coincide în mod ciudat cu imaginile transmise prin satelit de diverse misiuni cosmice din sec.XX. Etana, eroul povestirii, are o convorbire cu "fiinţa" care-l conduce prin spaţiul cosmic, convorbire care este mai degrabă o primă lecţie de zbor. Interesant este faptul că Etana este singurul martor al acestui eveniment tulburător. Dialogul ni se pare a fi datorat telepatiei cu o altă fiinţă raţională care nu se prezintă pe planul fizic al eroului.

In istoria fenomenului OZN vom găsi foarte multe cazuri asemănătoare denumite contacte de gradul IV sau răpiri. Aici, am putea aminti cazul descris de Ing. Daniel Fry în cartea sa "White Sands Incident" a cărui erou este el însuşi. Incidentul s-a petrecut la data de 4 iulie 1950 lîngă bazele de lansare a rachetelor V-2 din White Sands.

Epopeea lui Ghilgameş - considerată de ufologi ca o mărturie a existenţei întîlnirilor de gradul III în antichitate. Ghilgameş, eroul poemului antic, are contacte cu fiinţe ciudate cum ar fi cea cu Enkidu (fiinţă jumate om - jumate animal, semiinteligentă, care seamănă foarte mult cu Yeti - omul zăpezilor văzut în zilele noastre în Himalaya sau Siberie), fiinţă adusă de pe o altă planetă cu o navă spaţială, monstrul metalic denumit Humbaba. Enkidu adaptîndu-se la condiţiile terestre nu mai vrea să se întoarcă de unde a venit împingîndu-l pe Ghilgameş la o faptă "eroică" de a distruge monstrul metalic păzit de alţi monştri mai mici (am putea sugera ideea de roboţi !). Lupta cu Humbaba va fi însă fatală lui Ghilgameş deoarece el este iradiat puternic de o sursă radioactivă. Descrierea bolii de iradiere şi moartea eroului corespunde foarte mult cu accidentele ce au loc cîteodată în reactoarele nucleare, la experienţele cu bombe atomice şi chiar în unele contacte cu OZN-uri s-au înregistrat victime ale acestei boli necruţătoare.

Putem oare susţine că cele descrise sînt rodul imaginaţiei poetului antic, ştiind că ne aflăm la începutul epocii de folosire a fierului ? Credem că aici adversarii paleoastronauticii vor pierde un punct în lupta lor !

In textele biblice, mai ales în Vechiul Testament sau textele apocrife, asemenea povestiri fascinante ne uimesc. Incă de la Cartea I-a , Geneza, asistăm la impactul dintre cosmos şi fiinţa umană terestră. "Fiii cerului" coboară de multe ori pe Pămînt şi dirijează o mare parte din activitatea umană. Observăm progresiv cum evoluează acest contact dintre oameni şi fiinţele venite din cer. Asistăm chiar la pedepse impuse de aceste fiinţe oamenilor care se opun unor legi morale. Distrugerea oraşelor Sodoma şi Gomora cu arme atomice (poate un fel de bombe atomice !) ne aminteşte de Ramayana şi Mahabharatha a indienilor.

O serie de personaje contactate cu fiinţele coborîte din cer capătă la rîndul lor facultăţi intelectuale deosebite, ei sînt denumiţi vizionari sau profeţi.

In "Viziunea lui Ezechil" avem o descriere a unui aparat de zbor extraterestru, un aparat foarte complicat care este însoţit de o fiinţă umană (pentru Ezechil un înger) şi cîţiva roboţi metalici.

Savantul J. Blumrich (7) de la NASA a încercat să descifreze acest text al viziunii, rezultatul a fost că într-adevăr este vorba de un aparat de zbor cu patru picioare de aterizare.

Textul apocrif, "Cartea lui Enoh" ne descrie o serie de contacte cu fiinţe extraterestre (îngeri) sau călătorii prin spaţiul cosmic.

Isaia - un alt personaj biblic - este luat la bordul unei nave ale extratereştrilor. Nava zboară cu viteza luminii fapt că eroul acestei întîmplări va trăi "tragedia" dilatării timpului ! Lucru

destul de ciudat pentru acea epocă. Einstein a (re-) descoperit această teorie în anul 1905.

Prezenta unei inteligenţe de origină extraterestră se poate observa mai ales cînd cercetăm o serie de construcţii gigantice răspîndite pe întregul glob pămîntesc. Amintim aici celebrele piramide din Egipt sau Peru, constructiile gigantice scufundate în apele oceanului Atlantic lîngă Bimini (Bermude), statuile din Insula Pastelui, Terasa de la Baalbek, diverse sculpturi megalitice, etc.

IV. *Sefar.* Marele zeu şi femei rugîndu-se („orante"). Perioada decadentă a capetelor rotunde.

Departe de a fi o concepţie mistico-religioasă, ideea intervenţiei "din afară" desemnează fiinţe venite din spaţiul cosmic pe planeta noastră cu un anumit scop. In lumea antică acest scop a fost considerat ca un fel de "misionarism religios" dar cercetînd mai atent vom observa că intervenţia nu este cîtuşi de puţin religioasă ci mai degrabă o intervenţie sociologică şi chiar tehnologică.

Miturile despre poporul Atlant este o mărturie a unei astfel de organizări sociale. Filosoful grec Platon cercetînd o serie de izvoare vechi - papirusuri din bibliotecile faraonilor - descrie în Critias modul de organizare a statului Atlant ca urmare a unui impact extraterestru.

Cercetătorii paleoastronauticii şi ufologii au constatat că există o strînsă legătură dintre epocile de "cotitură", cînd se observă un salt în civilizaţie, şi intervenţia "din afară" cînd ni se prezintă apariţia unor entităţi umanoide de altă origină decît cea pămînteană şi nave spaţiale.

Jacques Vallée (8) unul dintre cei mai serioşi cercetători ufologi consultînd mii de rapoarte OZN şi făcînd legătura cu descrierile din diverse epoci istorice, constată că fenomenul OZN a însoţit de-a lungul timpului evoluţia umană. Această concluzie, în aparenţă incredibilă, l-a dus la emiterea unei teorii a existenţei unui "sistem de control" efectuat de entităţi inteligente din afara Pămîntului.

"Sistemul de control" este deosebit de complex şi pentru înţelegerea lui este necesară o altă logică, diferită de cea a omului, fapt care de altfel şi explică de ce nu au fost rezolvate misterele lumii antice sau cele ale lumii moderne, cum ar fi fenomenul OZN sau PSI.

Dacă "apariţiile" şi "semnele pe cer" au avut rolul, în primele epoci, de a pune bazele unei tehnologii proprii terestre, actuala manifestare este dusă pe un plan mult mai superior şi anume planul psihic al fiinţei umane.

Noua etapă a omului va aduce în mod sigur la o altă "cotitură"

istorică a cărei consecinţă nu o putem deocamdată prevedea.

Etapa în care ne aflăm ne obligă să luăm în serios toate informaţiile pe care le avem la dispoziţie tocmai pentru a putea face posibil legătura dintre fiinţa umană din prezent, legată de legile planetare, şi fiinţa umană cosmică din viitor.

Cele descrise, în mod succint, sînt o parte din marea operă deschisă a umanităţii şi ele au darul de a înobila destinul pe care şi l-au ales fiinţele de pe Terra.

Mihai H. Danciu

Note bibliografice :

(1) Charles Fort : The Book of the Damned
Lo !
New Lands
Wild Talents

(2) Robert Charroux : Histoire inconnue des Homes depuis cent mille ans
Le Livre des Secrets trahis
Le Livre des Maitres du Monde
Le Livre des Mondes Oubliés
Le Livre du Mystérieux inconuu

(3) E.von Däniken : Erinnerung an die Zukunft
Zurück zu den Sternen
Aussaat und Kosmos
Meine Welt in Bildern
Erscheinungen
Beweise

(4) Paul Thomas : Les Extra-terrestres

(5) Peter Kolosimo : Sie kamen von einen anderen Stern
Woher wir kommen

(6) Alexandr Kasanţev : Stupeni greaduşcego

(7) J.E. Blumrich : Da tat sich der Himmel auf

(8) Jacques Vallée : Anatomy of a Phenomenon
Passport to Magonia
The Invisble College

OCCUPANT CASE

CAZUL TRAVIS WALTON

-II-

Urmărind firul evenimentelor în ordine cronologică, d-na C. Lorenzen a fost contactată de publicaţia "National Enquirer" în ziua de 11 noiembrie, în jurul prînzului; cerîndu-i-se părerea asupra cazului, ea a răspuns că pînă în acel moment, organizaţia APRO considera cazul ca fiind veridic. De asemenea, ea şi-a exprimat opinia că starea fizică şi psihică a lui Travis Walton nu era de natură să-i permită acestuia un contact direct cu presa, din care cauză trebuia să rămînă retras, şi că, cu toate că organizaţia APRO putea asigura serviciile unor experţi care să conducă testele necesare, ea nu putea să-şi asume responsabilitatea cheltuielelor pentru hotel şi altele. Reprezentantul publicaţiei Enquirer a fost de acord să ia asupra sa aceste chestiuni, iar Travis şi Duane Walton au fost mutaţi la un hotel din Phoenix în ziua de vineri.

In presă au apărut unele zvonuri, repetate apoi la radio şi la televiziune, după care mama lui Walton, d-na Mary Kellet, ar fi spus, atunci cînd a aflat de dispariţia lui Travis, că nu mai crede că-l va vedea din nou. Acest lucru nu este adevărat. Declaraţiile cîtorva locuitori din Snowflake care au rămas anonimi, după care d-na Kellet şi Travis ar fi fost nişte persoane convinse de existenţa OZN-urilor, au fost de asemenea neadevărate. Travis nu era prea interesat de acest subiect şi, atunci cînd a fost întrebat de ce s-a apropiat de obiect, a răspuns simplu că fusese curios, ceea ce constituie o reacţie absolut normală. Prietenul său Mike Rogers i-a spus d-nei Lorenzen că el însuşi fusese sceptic în ceea ce priveşte fenomenul OZN înainte de a surveni incidentul, dar că participarea la observaţie a sfîrşit prin a-l convinge.

In ziua de joi, 13 noiembrie, dl. Lorenzen a plecat cu maşina la Phoenix, pentru a-l întîmpina la aeroport pe dr. James Harder (directorul departamentului de cercetare al APRO), şi amîndoi s-au dus la hotel, unde s-au întîlnit cu fraţii Walton şi cu echipa de la National Enquirer. Intre timp, la un laborator din Phoenix fuseseră făcute analize ale sîngelui şi ale urinei. De asemenea, dr. Harder a apelat la hipnoză, pentru a reduce tensiunea în care se zbătea Travis. S-a observat că tînărul era extrem de tulburat şi într-o evidentă stare de stress. Intîlnirile pe care d-nul şi d-na Lorenzen, ca şi alţi cîţiva dintre membrii locali ai organizaţiei APRO, le-au avut de atunci cu Travis, au indicat o ameliorare considerabilă a stării acestuia, cu toate că el începea să fie agitat de fiecare dată cînd se atingea problema timpului pierdut (de care nu-şi mai aminteşte).

Travis Walton este un tînăr liniştit, inteligent şi lucid, fără a fi însă deosebit de comunicativ.

La elucidarea în mai mare măsură a situaţiei concura şi alte două articole, apărute în Phoenix Gazette în zilele de 12 şi 15 noiembrie. Considerat ca expertul numărul 1 al Văii în materie de OZN (Phoenix este aşezat într-o vale înconjurată de munţi), Bill Spaulding a fost citat, în cuprinsul articolelor amintite, că ar fi spus că în povestirea lui Travis "existau unele lipsuri", fără însă a se menţiona care erau acestea. Spaulding a afirmat de asemenea că Duane "l-a acuzat de rea-voinţă după ce a fost chestionat cu privire la unele lipsuri existente în relatare". Bill Spaulding a fost de asemenea citat că ar fi spus :"Lucrul cel mai important consta în atitudinea comunităţii ştiinţifice faţă de întreaga problemă a OZN-urilor. Inainte ca cineva să poată spune dacă acestea reprezintă o mistificare, sau dacă sînt un fapt real, este necesar să fie efectuate testele ştiinţifice corespunzătoare - şi eu însumi sînt primul care m-aş bucura dacă faptele ar fi confirmate; cu toate acestea, singura modalitate de a ajunge la certitudine presupune efectuarea testelor ştiinţifice necesare, sub conducerea unui personal competent."

Adresîndu-se în continuare prin presă, în ziua de 13 noiembrie, Spaulding s-a plîns de faptul că Duane Walton a refuzat să-i permită lui Travis să vorbească cu dr. Hynek de la Centrul de cercetări OZN. Spaulding a afirmat că Duane Walton a fost mai întîi de acord cu o astfel de întîlnire, dar că apoi s-a răzgîndit. Şi "Phoenix Gazette" l-a citat din nou pe Spaulding, spunînd : "Asta a pus capac la toate. O să abandonăm toată povestea chiar astăzi".

Duane Walton şi-a apărat cu înflăcărare fratele, afirmînd că Spaulding nu a vorbit niciodată cu Travis, şi că este "un vînător de glorie şi publicitate".

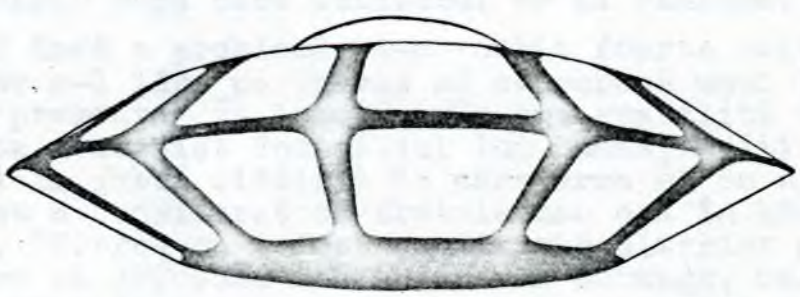

The Walton UFO by witness Mike Rogers.

Intr-un articol, apărut în pagina A-2 a numărului de sîmbătă, 15 noiembrie, al publicaţiei Phoenix Gazette, "doctorul" Steward a afirmat, în cadrul unui interviu acordat "în exclusivitate", că povestirea lui Travis Walton "nu este decît o mistificare". In propoziţia următoare, acesta afirma : "umbla aiurea în stare de halucinaţie, cauzată de vreun drog, probabil LSD". Steward a pretins că a petrecut două ore împreună cu Duane şi cu Travis, în biroul său, şi că aceştia "au solicitat un examen medical general, pe gratis". Steward a afirmat de asemenea că după părerea sa ceilalţi şase martori "s-au pus de acord împreună şi au reuşit să înşele detectorul de minciuni" ; "dar, a adăugat el, minciuna va ieşi cu siguranţă la iveală în stare de hipnoză".

Intre timp, dl. Hal Starr, directorul departamentului pentru relaţii cu publicul al organizaţiei APRO, a hotărît să-i ia un interviu lui Steward pentru emisiunea radiofonică realizată de APRO, intitulată "UFO Report" ; în vederea acestui interviu, el a luat legă-

tura cu Steward. Steward a fost deosebit de amabil şi de expansiv pînă cînd în discuţie a fost atinsă problema pregătirii şi/sau a experienţei sale medicale, precum şi a educaţiei sale în general; în acel moment a devenit evaziv. După multe insistenţe, el a afirmat că şi-a luat licenţa la California Western University din Santa Ana, California. După ce s-a făcut o verificare în registrele Universităţii statului Arizona, în cursul căreia nu a fost găsită nici o universitate acreditată care să poarte respectiva denumire, d-na Lorenzen a luat contact cu cercetătorul de teren Albert Vogeler din California, rugîndu-l să vadă care este situaţia. Acesta a răspuns ca Universitatea California Western ocupa 6 sau 8 încăperi dintr-o clădire adminstrativă din Santa Ana, nu dispune de nici o înzestrare administrativă sau didactică, nu întreţine registre, şi se revendica a fi o descendentă a Universităţii Internaţionale a S.U.A., care a funcţionat un timp la San Diego, dar care actualmente este desfiinţată. Universitatea California Western nu are în prezent decît doi ani de existenţă, iar purtătorii săi de cuvînt afirmă că dispun de un corp profesoral compus din 12 persoane şi de 1000 de studenţi. Ei însişi îşi denumesc instituţia o "universitate preparatorie" (termen eufemistic folosit pentru şcolile prin corespondenţă), evita să discute problema acreditării şi devin imitaţi atunci cînd sînt invitaţi să dea relaţii în acest sens.

Prin grija organizaţiei APRO, Travis Walton a fost examinat de doi doctori în medicină reputaţi, iar un bine-cunoscut laborator a efectuat analize ale sîngelui şi urinei (prelevată din prima urină a lui Travis de după reapariţia sa; sîngele a fost prelevat în după-amiaza zilei de joi, 13 noiembrie), care nu au pus în evidenţă nici un indiciu după care subiectul ar fi consumat droguri.

Si iată încă o problemă. S-a vorbit foarte mult despre refuzul lui Duane de a-l lăsa pe Travis să se supună unui test la poligraf. Ei nu s-au prezentat în locul şi la ora stabilită din cauză că presa literalmente a asediat domiciliul lui Duane, mulţi reporteri îmbulzindu-se şi în jurul clădirii în care urma să se efectueze testul , iar Duane nu a considerat că fratele sau era în măsura să dea ochii cu aceştia. Părerea sa a fost confirmată ulterior de trei psihiatrii, printre care şi dr. Jean Rosenbaum din Durango, Colorado, care a spus că un test la poligraf efectuat în momentul respectiv ar fi fost lipsit de sens. Poligraful măsoară stress-ul nu detectează minciunile, - iar în cursul celor două săptămîni care au urmat după epuizanta sa aventură, Travis Walton s-a aflat într-o stare mare de extenuare.

In timpul care s-a scurs de atunci, Travis Walton a fost supus unui test Rorschach (cu pete de cerneală) de către dr. Harold A. Cahn, un fiziolog care este consultantul pentru parapsihologie al organizaţiei APRO, şi al cărui raport, arhivat la APRO, a indicat faptul că Travis nu este o persoană prea influenţabilă, şi că structura personalităţii sale este normală, pozitivă.
Testul Minnesota Multiphasic Personality Inventory, efectuat sub conducerea lui Lamont McConnel (care deţine un titlu de doctor în psihologie) a indicat că Travis este o persoană normală, fără înclinaţii spre psihoză. Testele urmează să-i fie înaintate doctorului R. Leo Sprinkle, consultantul pentru psihologie al organizaţiei APRO, în vederea unei interpretări suplimentare. APRO nu doreşte să dezvăluie identitatea medicilor care au efectuat examenul fiziologic şi analizele de laborator, deoarece există unele indicii după care viaţa lor particulară şi/sau cariera profesională ar fi afectate.
Travis şi Duane Walton au fost tracasaţi peste măsură de presă, radio şi televiziune, ca şi de mulţi curioşi şi unele organizaţii.

Ei şi-au exprimat încrederea în expertiza desfăşurată sub egida APRO, în investigaţiile şi cercetările noastre, şi au decis să supună cazul în exclusivitate analizei consultanţilor noştri , pînă cînd aceştia vor fi satisfăcuţi de rezultatele obţinute. S-ar putea să fie necesare mai multe luni pînă cînd vom fi în măsură să obţinem din subconştientul lui Travis informaţii suplimentare referitoare la timpul pierdut.

In prezent, sînt în curs de desfăşurare cercetări suplimentare iar în viitor vor fi efectuate şi alte teste, precum şi şedinţe de hipnoză regresivă. Dr. J.Harder l-a hipnotizat pe Travis în timpul şederii sale la Phoenix (13 - 16 noiembrie), ceea ce a concurat la reducerea gradului de tensiune cauzat de experienţa prin care trecuse. Atunci cînd Travis a venit la Tucson pentru a efectua testul MMPI, în ziua de 16 decembrie, dl. Lorenzen a fost şocat de schimbarea pe care o suferise de la vizita lor la Phoenix. Travis era mult mai relaxat, şi din ce în ce mai dornic să coopereze, oricare ar fi fost modul în care era solicitat. El a stat de vorbă chiar şi cu cîţiva reporteri, şi dl. Lorenzen a remarcat că nu a existat nici o modificare, nici o diferenţă de detaliu în relatarea sa asupra întîmplării prin care trecuse. (1)

APRO/1975

trad. în rom. Sorin Lazăr-Benclidi

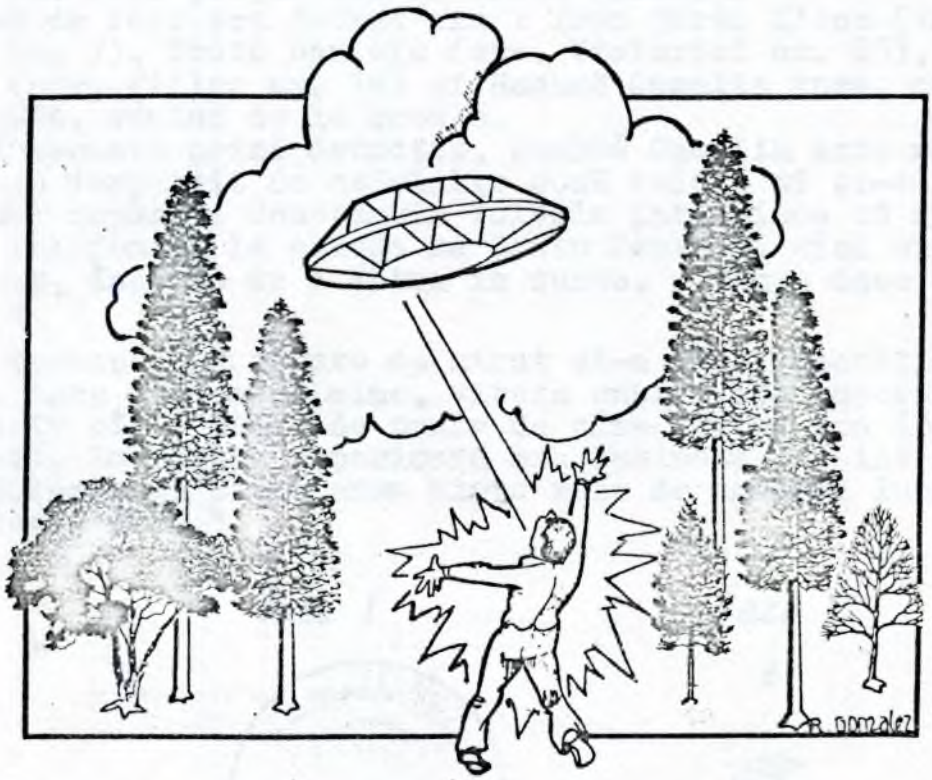

Artist's Conception of Travis Walton's Initial Experience

(1) In numerele viitoare vom oferi cititorilor noştri alte detalii privind cercetarea straniului caz Walton. - R.U.F.O.R.-

ANCHETE PE ... VALEA PRAHOVEI

In perioada anului 1974 majoritatea evenimentelor OZN au avut ca loc de manifestare zona Boldeşti-Scăieni, situată la aproximativ 8 km. de Ploieşti.

Prin firea lor, elevii între 10 - 15 ani sînt în general principalii martori ai acestor evenimente.

Cazul înfăţişat mai jos s-a desfăşurat pe data de 16 octombrie 1974 în jurul orei 18:20, în condiţii meteorologice favorabile unei perfecte observaţii. Temperatura mediului era aproximativ 15 grade.

Fenomenul a fost observat din 3 locuri diferite, individual şi în grup. Unul din grupuri alcătuit din fete au remarcat cu puţin timp înainte de observarea fenomenului insolit, un avion care a fost recunoscut, cum ne mărturisesc martorii, după luminile de poziţie roşie şi verde. Observaţia lor s-a făcut pe strada Victoriei nr. 89, din faţa porţii elevei Bratu Daniela.

Grupul de fete era format din : Ivan Maria Elena (12 ani - str. Pădurii nr. 7), Bratu Daniela (str. Victoriei nr. 89), Constantin Valeria (str. Viilor nr. 14) şi Hoancă Camelia Aura, care se înapoiau acasă, venind de la şcoală.

După această primă detecţie, Hoancă Camelia Aura şi Ivan Maria Elena s-au despărţit de celelalte două colege şi şi-au continuat drumul mai departe. Constantin Valeria intenţiona să rămînă pentru a da un telefon de la colega sa Bratu Daniela, cînd uitîndu-se din nou pe cer, înainte de a intra în curte, a văzut ceea ce declară mai jos :

"La aproape o jumătate de minut şi-a făcut apariţia un glob luminos, care avea după mine, viteza unui avion supersonic. Era aproximativ cît o minge de tenis de cîmp. Sfera era împărţită în două părţi. La partea superioară era luminată mai intens, iar la partea inferioară parcă erau nişte raze de aceeaşi lungime, dar de o culoare roză "

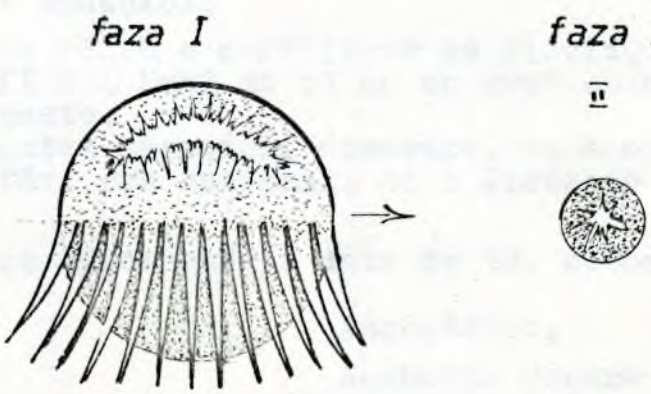

EVOLUTIA FENOMENULUI
16 Octombrie 1974
SCĂIENI

Obiectul a fost văzut inițial venind prin dreptul cimitirului cu direcția de zbor Sud spre Nord-Est. Elevație 70°.

Colega sa, Bratu Daniela completează :

"Venea de la Sud (spre) Nord și și-a păstrat aceeași viteză pînă cînd s-a stins. A mers cam un minut și jumătate. Era sferic și parcă tăiat de un diametru. Partea de sus era de (o) culoare (alb) mai intensă și avea ceva care strălucea.

In partea de jos erau niște raze de culoare albă cu roșu, un roz foarte pal. Razele erau puțin mai mari decît sfera. In timp ce sfera mergea razele să făceau din ce în ce mai invizibile. A mers orizontal.... Menționez, cerul era foarte senin".

"Sfera se făcea la un moment dat mică, avînd tot o formă sferică (cu) un nucleu mai strălucitor.

Sfera a dispărut după ce a stat foarte puțin nemișcată nelăsînd nici o urmă pe cer. După ce a dispărut, amîndouă eram speriate și am intrat în casă". (Constantin Valeria)

Declarațiile elevei Ivan Maria Elena, care s-a despărțit de observatoarele din strada Victoriei sînt în concordanță cu celălalte istorisiri, în toate detaliile. Eleva menționează că a făcut observația singură și că după aceasta a fost la profesoara Tănăsescu Florica, pe care a alertat-o, ieșind și dînsa să vadă, dar obiectul dispăruse deja. Obiectul a fost văzut venind tot dinspre cimitirul orașului.

A treia zonă de observare a fost pe str. Bucovului unde obiectul a fost zărit deasupra Școlii profesionale, de un grup de băieți format din :

1. - Pîrvan Doru (12 ani - Șos. Ploiești- Văleni 120).
2. - Mircea Ion (12 ani - Șos. Ploiești-Văleni 106).
3. - Necula Gabriel (11 ani).

Pîrvan Doru relatează următoarele :

"S-a întîmplat la 18:20. Mi-am aruncat ochii pe cer din întîmplare unde am văzut un corp puternic luminos, aproximativ de (strălucirea) Luceafărului, avînd o viteză extrem de mare, îndreptîndu-se dinspre Sud spre Nord-Est.

In tot timpul avea o viteză constantă și ajungînd aproape de N-E parcă și-a micșorat dintr-o dată luminozitatea, unde încet,încet a dispărut... La partea superioară, în timp ce se deplasa, pînă să dispară, era mai puternic luminos. Am observat acest fenomen nefiind singur, ci împreună cu doi colegi de ai mei".

Locul de dispariție a fost localizat undeva deasupra unui izlaz situat în N-Estul orașului.

Prof. Cristian Bălan a certificat că elevii, în special fetele, sînt dintre elevii cei buni și că nu au avut obiceiul să mintă sau să facă glume proaste.

Mă alătur acestei aprecieri deoarece, ca anchetator, nu am observat la ei ezitări sau confuzii, ci o firească comportare pe plan psihologic.

Ancheta a fost efectuată pe data de 18. octombrie 1974.

Anchetator,

Augustin Moraru
(Field Investigator APRO)

ANCHETE...
din arhiva R.U.F.O.R.

M E D I A Ş - vara anului 1968, ora 14 sau 15.

Martorii sînt Şuteu Vasile şi trei prieteni ai lui. Observînd că oamenii se uită în sus, ei au văzut spre N - E un disc, cu diametru aparent mai mic decît cel al Lunii. Se părea că se afla la o distanţă apreciabilă, era luminos, de culoare alb-gălbui şi stătea nemişcat deasupra orizontului la circa 40-45°. Obiectul îşi schimba culoarea ritmic, de la alb-gălbui la roşiatic, iar după aceea într-un fel de marou deschis, şi din nou în alb-gălbui.

Alternanţa de culori a ţinut vreo 15 minute, după care obiectul a început să se mişte lent în direcţia N-E. Apoi, a fost acoperit de un nor, iar după ce a trecut norul, obiectul s-a mai văzut o singură dată, după care a dispărut. Nu s-a perceput nici un zgomot, iar observaţia totală a ţinut circa 20 de minute.

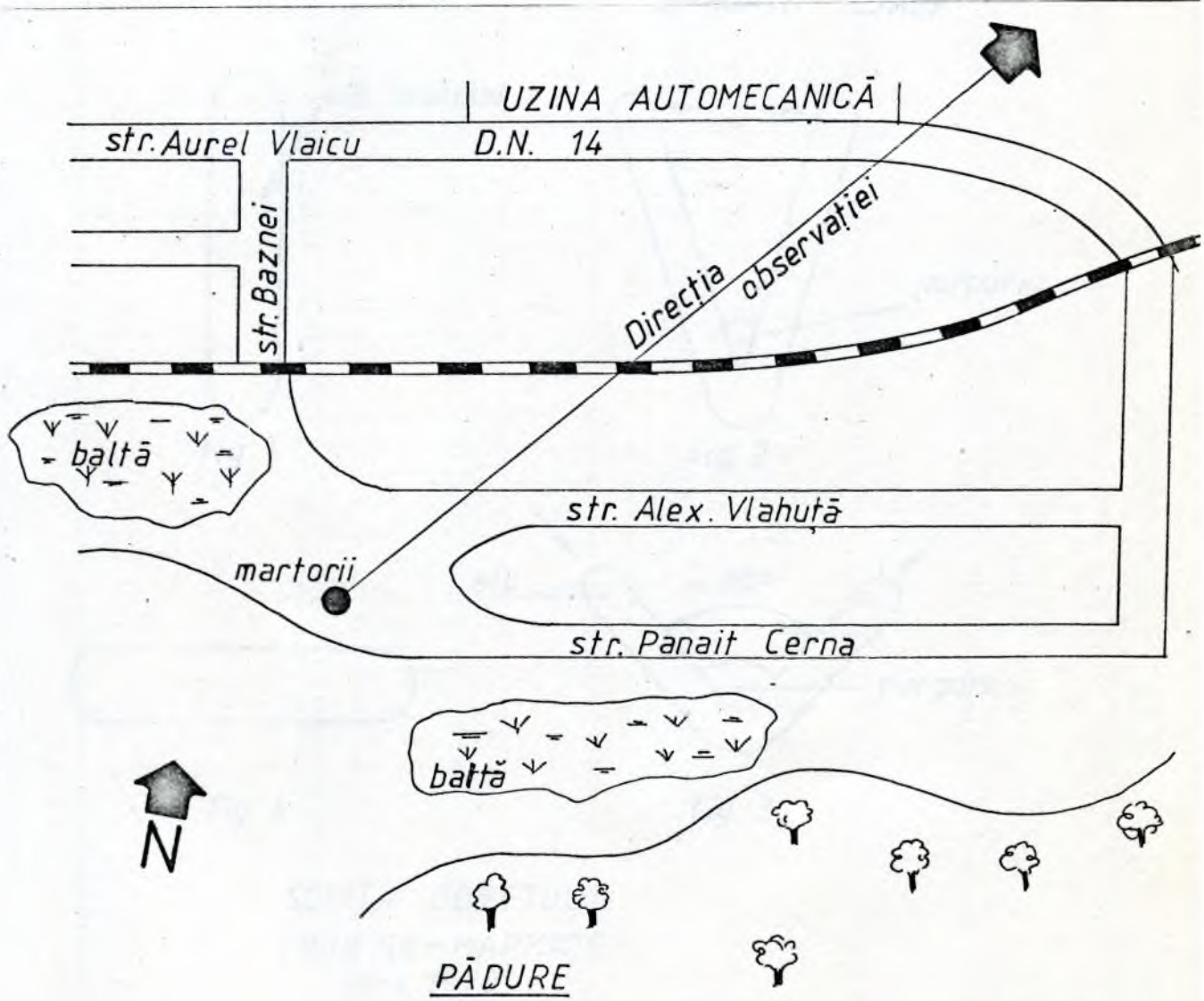

SCHIŢA LOCULUI OBSERVAŢIEI
MEDIAŞ, 1968

Sighetul Marmaţiei (jud. Maramureş) - sfîrşitul lui iunie 1973.

- Condiţii atmosferice : cer senin, fără vînt.
- Ora : aproximativ 12:30 .
- Martorii : Chaimovits Dumitru (24 de ani, la data observaţiei) şi alte două persoane.

Martorii se aflau într-o livadă, cînd au zărit în direcţia Vest, deasupra unui cîmp, situat la aproximativ 1 km. distanţă (cel puţin aşa aprecia martorul), o"bandă" în poziţie verticală, de culoare albă (fig. 1). Înălţimea unghiulară era în jur de 60°.

La un moment dat, "banda" s-a despicat în două benzi mai înguste formînd un "V" (fig.2). La bază s-a putut observa un fel de cupolă de culoare purpurie. Cele două benzi înguste s-au depărtat lent, formînd un unghi de cca. 90° şi la un moment dat au început să "intre" în cupolă. Intre timp, cupola dispare şi se formează o "bandă" orizontală, aparent de lăţimea "benzii" iniţiale (fig. 4).
Aceasta a început să se micşoreze pînă la dispariţie totală.

Durata totală a observaţiei a fost de 5 - 6 minute. Nu a fost perceput vreun zgomot.

ANCHETATOR,
BARBATH CSABA

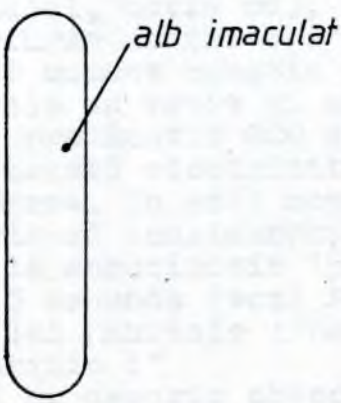

fig 1

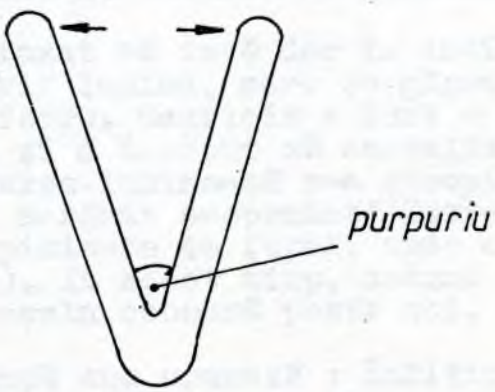

fig. 2

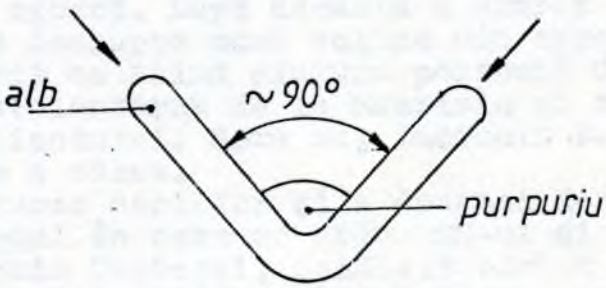

fig. 3

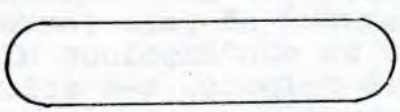

fig. 4

SCHIŢA OBIECTULUI
SIGHETUL-MARMAŢIEI
iunie 1973

OZN OBSERVAT DEASUPRA UNEI FERME DIN COLUMBIA

Cele ce urmează reprezintă un rezumat al unui raport referitor la Cazul Anolaima, primit recent de la reprezentantul APRO-Columbia, John Simhon. Cazul implică 11 martori de la o fermă retrasă de lîngă Anolaima, la aproximativ 40 mile nord-vest de Bogota.

Observaţia a început la ora 8 p.m., în ziua de 4 iulie 1969, cînd Mauricio Gnecco, 13 ani, a văzut o lumină galben-roşiatică deplasîndu-se dinspre est către vest; el era însoţit de Enrique Osorio, 12 ani, cu care ieşise afară să caute "stele căzătoare". Mauricio i-a strigat de îndată pe ceilalţi copii(Andres Franco, 13 ani; Marina Franco, 11 ani; Rosita N., 10 ani; German N., 14 ani), care se jucau în casă şi pe cei mari (Arcesio Bermudez, Lucrecia Bermudez, sora acesteia, Rosa Ortiz, Luis Carbajal, servitorul, Evelina Carbajal, soţia sa), spunîndu-le tuturor să iasă afară şi să vadă "farfuria zburătoare".

In primul moment aceştia au refuzat să iasă dar la insistenţele lui Mauricio au venit şi au privit lumina, care se găsea la o distanţă de aproximativ 600 de picioare. Mauricio a luat o lanternă (în zonă nu există electricitate), şi a început să semnalizeze imitînd Codul Morse. In acel moment sursa luminoasă s-a apropiat de casă, cu o viteză considerabilă şi a rămas suspendată între doi copaci înalţi la aproximativ 150 de picioare de fermă, unde a planat aproximativ 5 secunde (vezi fig. 1). In acest timp, doamna Ortiz i-a strigat lui Mauricio :"Lucrul acela coboară peste noi, stinge lanterna Muaricio !"

Martorii au descris obiectul după cum urmează : înălţime de 4 - 6 picioare, culoarea galben-portocalie, cu un "arc de lumină" în jurul său, două "picioare luminoase" albastre cu vîrfuri verzi. Obiectul nu scotea nici un zgomot. După aceasta a zburat spre dreapta fermei părînd să coboare deasupra unei coline din apropiere. Dl. Arcesio Bermudez, descris ca fiind singura persoană din grup căruia nu-i era frică a luat lanterna de la Mauricio şi s-a îndreptat alergînd în direcţia obiectului. Sora sa, Lucrecia Bermudez , l-a urmat dar, în întuneric a căzut.

In conformitate cu mărturia copiilor şi a doamnei Rosa Ortiz, Bermudez s-a apropiat de locul în care se afla OZN-ul şi a început să-l strige pe servitorul Luis Carbajal, celălalt bărbat adult prezent, spunîndu-i:"Luis vino aici, uită-te la marţianul acesta".

Mauricio şi Andres au observat obiectul de pe colină din apropiere şi au raportat că acesta "se aprindea şi se stingea în mod intermitent". In sfîrşit, ei l-au văzut ridicîndu-se departe pe cer şi zburînd în direcţia Bogotei.

Domnul Bermudez s-a întors la fermă şi le-a spus celorlalţi martori că se apropiase de obiect, care aterizase pe sol, ajungînd pînă la o distanţă de aproximativ 20 de picioare. Obiectul, a spus el, s-a "stins" instantaneu şi domnul Bermudez şi-a îndreptat lanterna asupra lui. El a afirmat că a văzut "o persoană" înăuntru. El a descris jumătatea superioară a entităţii ca fiind "normală", dar de la partea de la mijloc în jos, anatomia "persoanei" era asemănă-

toare cu litera "A" - care era luminoasă. După aceasta obiectul s-a "aprins" s-a ridicat pe cer şi a dispărut. La aproximativ 5 minute după ce obiectul dispăruse în zor toţi martorii, au văzut un alt obiect identic cu primul sau poate tot acela, traversînd cerul la o altitudine de aproximativ 300 de picioare. Viteza sa era "redusă" şi constantă, obiectul îndepărtîndu-se spre Bogota, tot fără zgomot. Două alte persoane adulte, Clemente Bolivar şi Rosalba Prieto, care locuiesc la o distanţă de aproximativ 2 mile de fermă, au raportat o lumină strălucitoare galben-portocalie care zbura încet spre Bogota cam la aceeaşi oră.

La aproape două zile după observaţie, martorul principal, Domnul Arcesio Bermudez a început să se simtă foarte rău; temperatura i-a scăzut la 95°F şi părea "rece la atingere", cu toate că a afirmat că nu-i era frig. După cîteva zile starea i s-a agravat puternic; avea "vomismente negre" şi diaree cu sînge. El a fost dus la Bogota şi examinat de doctor Dl. Luis Borda la ora 10 a.m. în ziua de 12 iulie, şi mai tîrziu de doctorul Cesar Esmeral, la 7.30 p.m. La 11:45 p.m. ora locală, domnul Bermudez a decedat.

APRO se află în posesia unei copii a raportului medical semnat de Dr. Esmeral care diagnostighează cauza decesului ca fiind gastroenterită. Nici unul din cei doi doctori nu cunoştea întîmplarea prin care trecuse Dl. Bermudez, care este posibil să fi avut sau nu o anumită influenţă asupra cazului acestuia.

Incidentul a ajuns la cunoştinţă organizaţiei APRO-COLUMBIA la patru zile după moartea D-lui Bermudez, la data de 16 iulie. In aceiaşi zi copii Andres, Marina, Enrique şi Mauricio au fost puşi într-o transă hipnotică de către Dr. Luis E. Martinez, profesor de la Universitatea Naţională din Columbia. La şedinţa hipnotică, care a avut loc în biroul Dr. Martinez, la ora 8 p.m. au fost prezenţi reprezentantul APRO John Simhon şi cercetătorul de cîmp Elias Nessim. Şedinţa hipnotică a fost cerută de rudele copiilor.

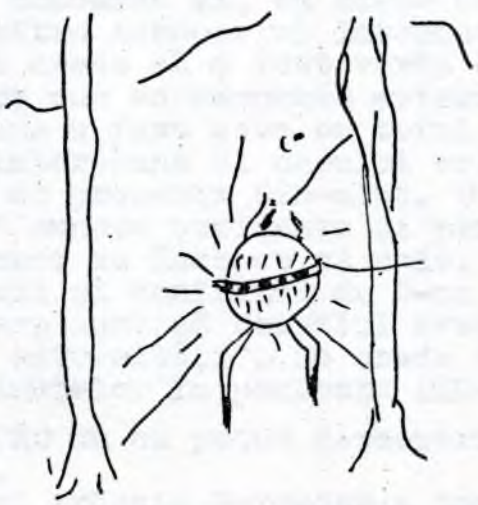

Fig. 1 - Desen al OZN-ului făcut de Mauricio Gnecco în transă hipnotică.

Mărturia înregistrată pe bandă a copiilor în stare de hipnoză este aproape identică cu cea deja obţinută precum şi cu mărturia martorilor adulţi (cu excepţia lui Arcesio Bermudez care era mort şi în consecinţă nu a mai fost intervievat de APRO-COLUMBIA). Cercetătorii consideră că toţi martorii sînt fără îndoială integri şi oneşti.

In timp ce se aflau în stare de hipnoză copiii au afirmat mai întîi că obiectul era " o lumină foarte strălucitoare", dar mai tîrziu l-au denumit "un OZN". Mauricio însă s-a referit la obiect ca fiind un OZN încă de la început. Copiii au fost puşi să deseneze obiectul în timp ce se aflau în stare hipnotică, şi desenele pot fi

comparate cu cele anterioare. Jose Barreto, un psiholog a fost şi el prezent la şedinţă.

Fig. 2 - Desen al OZN-ului făcut de Enrique Osorio în stare normală.

In ziua următoare, 17 iulie, reprezentantul Simhon şi cercetătorul Nessim au vizitat ferma împreună cu martorii, au stabilit locul unde fusese observat obiectul, intervievînd în mod insistent martorii Nici unul dintre ei nu a afirmat că ar fi văzut obiectul propriu zis aterizînd. Acest lucru nu a fost afirmat decît de Bermudez care se pare că s-a apropiat de obiect în timp ce acesta se afla pe sol. Luis Carbajal, servitorul, a relatat cum l-a auzit pe Bermudez strigîndu-i "vino şi uită-te la Marţian", dar el nu a văzut decît cum obiectul se îndepărta în zbor printre copaci. In general, toate mărturiile martorilor concordă şi, cu toate că ferma se află pe direcţia traficului aerian către Aeroportul Internaţional din Bogota, din care cauză s-ar fi putut crede că a fost vorba de un avion, toţi afirmă că ştiu cum arată şi cum se comportă avioanele convenţionale, şi că obiectul în chestiune a fost ceva cu totul diferit.

Un alt aspect interesant al cazului este reacţia raportată a animalelor, provocată de prezenţa OZN-ului. O maimuţă, pe nume "Michin" a început să scoată sunete stridente şi persistente, iar mai mulţi cîini din jurul fermei au început să urle. Acest lucru a fost raportat de toţi martorii şi confirmat de D-na Rosa Ortiz, o femeie mai în vîrstă, care a explicat că obiectul avea două "picioare albastre cu lumini verzi la extremităţi". Se crede că aceasta este prima reacţie raportată a maimuţelor la prezenţa OZN-urilor.

Cercetătorii APRO nu au putut descoperi nici o dovadă fizică a prezenţei OZN-ului.

Cauza morţii lui Arcesio Bermudez a constituit obiectul mai multor speculaţii, hainele şi ceasul său de mînă au fost trimise la Institutul de fizică nucleară al Columbiei (CINA), care în trecut a colaborat cu APRO.

CINA a informat APRO-COLUMBIA că simptomele maladiilor lui Bermudez erau similare cu acelea cauzate de o doză letală de raze gama, dar pînă în prezent nu s-a primit nici un raport de la CINA.

Intre timp, APRO a apelat la doi dintre consultanţii săi în scopul de a obţine unele opinii profesionale preliminare cu privire la acest caz controversat.

Dr. Horace C. Dudley, profesor de fizică a radiaţiilor la Universitatea Centrului Medical Illinois, Chicago, afirmă că "maladia şi decesul dl. Bermudez s-ar putea datora efectelor radiaţiei, dar nu există absolut nici o dată de laborator care să sprijine o astfel de

concluzie.... fără o autopsie completă şi un studiu patologic (microscopic), un medic nu este îndreptăţit să indice nici o cauză mai specifică a decesului".

Dr. Benjamin Sawyer,consultant APRO pentru medicină, spune : "simptomele enteritei sînt aproape identice cu una dintre cele trei forme de bază ale afecţiunii intestinale provocate de expunere la radiaţii. Nu există nici un indiciu care să permită diferenţierea celor două maladii. Acest lucru se datoreşte faptului că iradiaţia care afectează tractul intestinal, este realmente o formă de enterită, care se poate datora... multor cauze. Nu există nimic specific în... raportul medical care să indice dacă decesul s-a datorat enteritei sau iradierii".

APRO aşteaptă sosirea în curînd a unor noi ştiri din Columbia, care ar putea pune cazul într-o lumină nouă.

Dacă nu vor apărea dovezi contrarii, opinia APRO este aceea că acest Arcesio Bermudez a murit din cauze naturale. Vom publica informaţii suplimentare de îndată ce acestea vor fi disponibile.

(The A.P.R.O. Bulletin - July/Aug.'69)

Trad. în rom. Sorin Lazăr-Benclidi

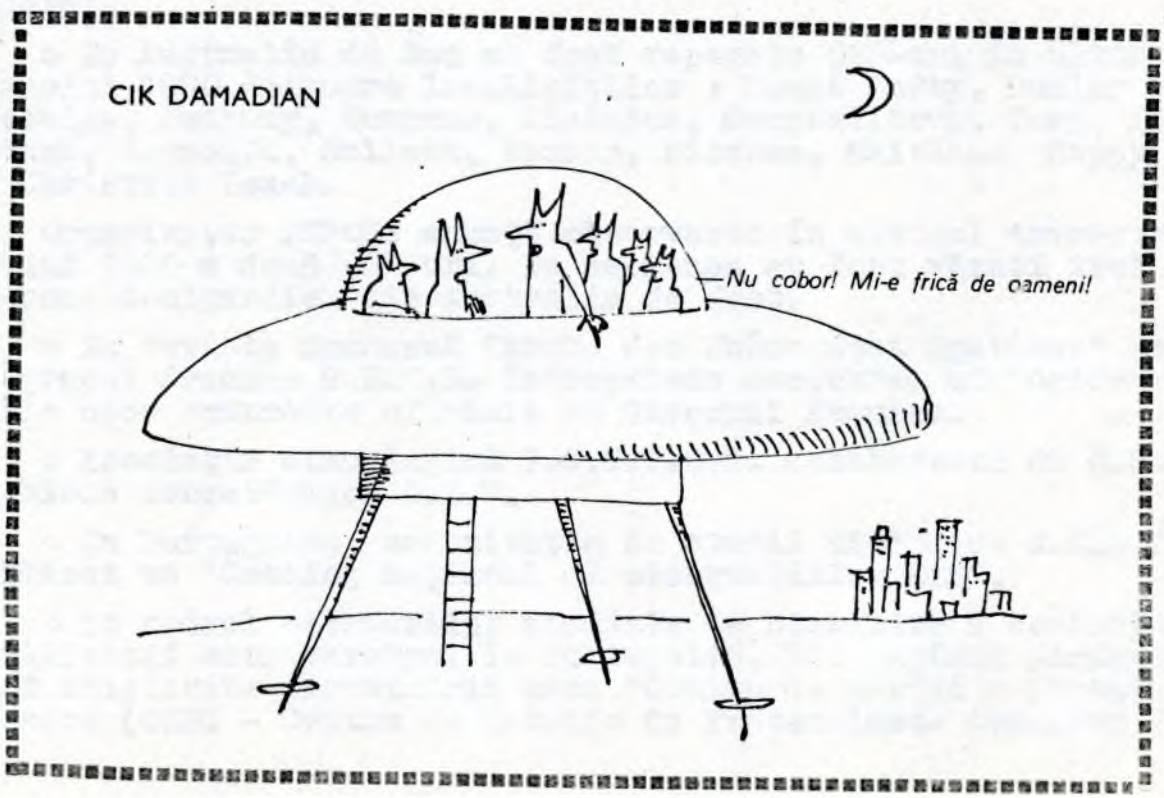

INFORMATII

o In Canada a apărut recent lucrarea lui I. Bondarciuk : „O.Z.N." , tradusă după originalul în limba rusă de Cécile Mandalaft şi publicată de "Les Editions de l'Homme", cu o prefaţă semnată de G. Manseau.

o In revista franceză "Science et Vie" a apărut un interesant articol despre OZN-uri, în care se pune problema antrenării acestor vehicole extraterestre, presupunîndu-se că ar poseda un motor cu plasmă.

o In seara de 11 noiembrie 1980, un număr de şapte avioane de pasageri au fost urmărite, pe cerul Spaniei, de OZN-uri. Unul dintre avioanele companiei "Iberia" a trebuit să aterizeze forţat la Barcelona în seara aceleiaşi zile, spre a nu se ciocni cu unul din OZN-uri.
Pilotul avionului în cauză a declarat că "OZN-urile erau verzi" dar i s-a interzis de către conducerea copmaniei de navigaţie aeriană "Iberia" să dea amănunte.

o Firma britanică "Culty Sark Ltd" a oferit un milion de lire sterline pentru un fragment de OZN.

o O organizaţie UFO-logică din SUA afirmă că guvernul Statelor Unite a interzis publicarea a cel puţin zece cazuri de prăbuşiri ale unor vehicule extraterestre, care ar fi avut loc pe teritoriul federal.

o In Australia de Sud au fost reperate OZN-uri în ultima parte a anului 1980 deasupra localităţilor : Mount Lofty, Dudley Park, Adelaide, Nudbury, Torrens, Minlaton, Campbelltown, Para, Prospect. Ceduna, Reynella, Hallett, Beulah, Mitcham, Maitland, Happy Valley, şi Christies Beach.

Organizaţia PUFORG anunţă observarea în ultimul trimestru al anului 1980 a două OZN-uri. De asemenea au fost văzuţi trei umanoizi în zona Coolgardie, din Australia de Vest.

o In revista franceză "Argus des Phénomènes Spatiaux" se afirmă că grupul francez G.E.O.S. întreprinde cercetări ufologice sub auspiciile unor contracte oficiale cu Guvernul francez.

o Asociaţia oznnologică I.C.U.F.O.N. colaborează cu O.N.U. în problema cercetărilor O.Z.N.

o In Portugalia, organizaţia de studii ufologice C.E.A.F.I. a publicat un "Catalog naţional al observaţiilor OZN".

o In cadrul eforturilor mondiale de stabilire a contactelor cu civilizaţii extraterstre, în Portugalia, Dl. Eugénio Siraguse a luat iniţiativa organizării unui "Centru de Studii a Fraternităţii Cosmice (CEFC - Centro de Estudio da Fraternidade Cosmica)

Ing. Tiberiu A. Topor

ICUFON

Freeze-frame of the famous Rudolph Negora UFO encounter near Yugoslav border in 1971.